

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/2299/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123412369
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrik Kvašňovský
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123412369.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti povinnému: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., o vymoženie 2.529,24 EUR s príslušenstvom, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Marcela Zummerová, so sídlom exekútorského úradu ul. kpt. Nálepku 22, 071 01 Michalovce, pod sp. zn. XXXXX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnený má nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 75,77 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 10.10.2023, domáhal od povinného vymoženia 2.529,24 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa X.X.XXXX, pričom predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.X.XXXX.

2. Poverením zo dňa 2.11.2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Marcelu Zummerovú, so sídlom exekútorského úradu ul. kpt. Nálepku 22, 071 01 Michalovce, ktorý ju vedie pod spisovou značkou XXXXX XXX/XX.

3. Povinnému bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie dňa 6.11.2023. Dňa 11.11.2023 podal povinný na poštovú prepravu návrh na zastavenie exekúcie adresovaný na exekútorský úrad, čiže predmetný návrh bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote od dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému.

4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že zmluva o Spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), obsahuje neprijateľné podmienky, na ktoré sa pri vydávaní platobného rozkazu ako exekučného titulu neprihliadalo. Zároveň uviedol, že v spotrebiteľských zmluvách je zakázané používať neprijateľné podmienky, ktoré sú špecifikované v § 53 Občianskeho zákonníka. Taktiež uviedol, že zmluva o úvere obsahuje v časti Dôsledky nesplácania úveru a rovnako v Úverových podmienkach oprávneného platné od 1.10.2020 v Hlave 8 nazvanej Sankcie účtované v dôsledku Vášho omeškania, ustanovenia o výške poplatkov a zmluvných pokút, ako aj úroku z omeškania. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej priamo v zmluve, týkajúcej sa poplatkov za upomienky a zmluvnej pokuty, povinný poukázal okrem iných rozhodnutí aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/81/2019 ako aj rozsudok

Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 13CoCsp/32/2020, keď potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 5Csp/116/2018, ktorý určil totožnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Ďalej povinný uviedol, že súdom členských štátov Únie bolo k naplneniu tohto cieľa zverené oprávnenie skúmať povahu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách z úradnej moci. Zároveň povinný poukázal na princíp zvýšenej súdnej ochrany spotrebiteľa na základe čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 6 a čl. 7 smernice 93/13/EHS. Povinný tiež poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ (rozhodnutie súdneho dvora EÚ C-168/05 Mostaza Claro). Súčasne uviedol, že v zmluve o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.000,- Eur, je pri RPMN zadefinované, že predpokladom výpočtu je poskytnutie úveru na obdobie jedného roka, teda 12 mesiacov, pričom v zmluve je ustanovená ročná úroková sadzba 29,99 % a RPMN 34,5 %. Podľa internetovej stránky NBS Úrokové miery podobného úveru v bankách pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka (12 splátok) v treťom štvrtroku 2021 činil úrok 5,40 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. V danom prípade teda podľa názoru povinného ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, zmluva o úvere v časti úroku neplatným právny úkon. Povinný pritom poukázal aj na judikatúru Okresného a Krajského súdu SR. Ďalej uviedol, že v opise skutočností platobného rozkazu, veriteľ uvádza, že predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru vo výške 2.600,- Eur. V zmluve je však uvedené, že povinnému bol poskytnutý úverový rámec vo výške 1.000,- Eur, pričom informácie, ktoré uviedol veriteľ v návrhu na vydanie platobného rozkazu sú podľa názoru povinného nekorektné. Na liste č. 26 je uvedená rekapitulácia. Veriteľ uvádza, že povinný uhradil celkovo 2.066,60 Eur a zo strany veriteľa mu dokopy bolo poskytnutých 3.230,- Eur, pričom zvyšná suma, ktorá mu ostáva uhradiť predstavuje 2.864,64 Eur. Zároveň uviedol, že veriteľ nekorektné započítaval úhrady na úroky a nie na istinu s poukazom na ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru povinného nie je možné žalobcom (oprávneným) uplatnený návrh považovať za oprávnený z dôvodu, že žalobca nesplnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Zo spisu vyplýva, že žalobca neupozornil na možnosť zosplatniť dlh jednorazovo, ako to predpokladá vyššie uvedené ustanovenie majúce rozhodujúci dopad na tento žalobcov návrh. Veriteľ uvádza, že suma 2.529,24 Eur je istina, pričom opomína diferencovať na zmluvné pokuty a upomienky, ktoré boli povinnému zasielané, pričom ich údajne oprávnený zahrnul do položky istina a následne nesprávne vyrátať úroky z omeškania. V súvislosti s tým, že bol predmetný exekučný titul vydaný vyšším súdnym úradníkom, povinný poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 118/2019 zo dňa 12.11.2019. Zároveň poukázal na Uznesenie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoE/64/2010 zo dňa 31.3.2011. Na základe uvedených skutočností preto povinný navrhol, aby súd predmetnú exekúciu zastavil, pričom v prílohe k návrhu na zastavenie exekúcie predložil aj Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody).

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení, podanom prostredníctvom právneho zástupcu, uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta také skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Ďalej uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Oprávnený je toho názoru, že povinný nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného titulu. Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu či právneho posúdenia možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Vzhľadom na to, že povinný neuhradil celý vymáhaný pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie bolo začaté oprávnené. Oprávnený má za to, že povinný sa mal určitými uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní, avšak v tomto konaní zostal nečinný. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmavať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného. Ak povinný s vydaným rozhodnutím (exekučným titulom) nesúhlasil mohol podať voči rozhodnutiu opravný prostriedok. Nakoľko však povinný túto možnosť nevyužil, rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou. Oprávnený len záverom uvádza, že „procesný inštitút“ - zastavenie exekúcie, má byť výsledkom porušenia ktoréhokoľvek z princípov exekučného konania (na základe dôvodov výslovne uvedených v zákone) a nie výsledkom zmeškanej procesnej obrany povinného v základnom konaní, a teda pokiaľ povinný chce zmeniť právoplatné rozhodnutie súdu s ohľadom na údajnú nesprávnu interpretáciu

hmotného práva, tak potom musí využiť mimoriadny opravný prostriedok civilného procesného práva. Povinný si vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nespĺnil nielen dôkaznú povinnosť, ale ani povinnosť tvrdenia. V návrhu na zastavenie exekúcie možno namietat' len také skutočnosti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Z vyššie uvedených dôvodov preto oprávnený žiadal súd, aby návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol a priznal trovy exekúcie oprávnenému.

6. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného na rozhodnutie súdu dňa 7.12.2023.

7. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína na návrh.

8. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

9. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

15. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie.

20. Súd preskúmal včasnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a zistil, že návrh bol podaný v zákonnej lehote. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu začatia exekučného konania povinný svoju pohľadávku neplnil, v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie sa začalo dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku.

21. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

22. Exekučný súd k daným námietkam ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok povinného uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, uvádza, že ich považuje za nedôvodné z dôvodu, že vo vykonávacom konaní súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmavať. Zároveň exekučný súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaním exekučného titulu zo dňa 8.8.2023 pre jeho nedôvodnosť a potenciálnu existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vzniknúť v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, mal možnosť namietať tieto neprijateľné zmluvné podmienky prostredníctvom podania odporu voči platobnému rozkazu, teda exekučnému titulu zo dňa 8.8.2023. V tejto súvislosti nemá exekučný súd za preukázané, že v základnom (upomínacom) konaní pred Okresným súdom v Banskej Bystrici, vedenom pod sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX, mali byť porušené procesné prostriedky ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských veciach tým, že exekučný titul zo dňa 8.8.2023 (t.j. platobný rozkaz) bol vydaný konajúcim vyšším súdnym úradníkom a nie sudcom. Podľa § 5 písm. a) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v občianskom súdnom konaní vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu o návrhu na vydanie platobného rozkazu vrátane rozhodnutia o oneskorene podanom odpore, odpore podanom bez odôvodnenia, odpore podanom neoprávnenou osobou a o zrušení platobného rozkazu. Zároveň v zmysle rozvrhu práce Okresného súdu Banská Bystrica platného v čase vydania exekučného titulu bol oprávnený vo veci pod sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX konať a rozhodnúť vyšší súdny úradník F. D. G.. Súd sa preto nestotožňuje s názorom povinného o nedostatku právomoci vyššieho súdneho úradníka, ktorý bol oprávnený vo veci konať a rozhodnúť.

23. Na podporu vyššie uvedených skutočností, že v pôvodnom konaní sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX neboli porušené procesné prostriedky obrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských

veciach exekučný súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky - I. ÚS 166/2021-14 z 20. apríla 2021, podľa ktorého cit.: „K uvedenému ústavný súd dodáva, že zákonodarcia reflektoval vývoj judikatúry domácich súdov aj Súdneho dvora, pokiaľ ide o možnosti obrany spotrebiteľa aj na úrovni prebiehajúceho exekučného konania, čo sa premietlo do znenia Exekučného poriadku účinného od 1. apríla 2017. Aj po týchto zmenách však exekučný súd je povinný zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (§53 ods.3 písm. e) Exekučného poriadku). V prípade sťažovateľov však možno namietať existenciu neprijateľnej podmienky existovala, a to práve prostredníctvom odporcu proti platobnému rozkazu , ktorú nevyužili, pričom v rámci sťažnosti (ale ani v rámci ústavnej sťažnosti) neuviedli žiaden dôvod, pre ktorý tak neurobili. Sťažovatelia mali tiež možnosť (s ohľadom na ich argumentáciu) využiť proti platobnému rozkazu mimoriadny opravný prostriedok v podobe žaloby na obnovu konania (§ 397 písm. e) c spojení s § 398 Civilného sporového poriadku). Nedostatok procesnej aktivity sťažovateľov v základnom konaní (ktorú sa snažia prekryť námietkou o nezákonnosti vydania platobného rozkazu v ich veci a tým i nezákonnosťou vedenia exekúcie) nemožno nahrádzať v konaní vykonávacom, pretože to vzhľadom na jeho účel, ktorý zdôraznil v napadnutom uznesení i okresný súd, nie je prípustné.“

24. Exekučným titulom v posudzovanej veci je platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX zo dňa X.X.XXXX, pričom exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.X.XXXX. Uvedené rozhodnutie je teda spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Súd má tým za preukázané, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu zo dňa 10.10.2023 dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprístupná. Súd však považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že pri skúmaní formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu zo dňa 8.8.2023 neposudzuje a ani v danom prípade neposudzoval vecnú správnosť samotného exekučného titulu zo dňa 8.8.2023 a postup exekučného súdu nijako nesmeroval ani nemôže smerovať k „zrušeniu“ daného exekučného titulu. V tejto súvislosti exekučný súd uvádza, že vyššie uvedená námietka ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok nezakladá pre exekučný súd zákonný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods.1 Exekučného poriadku, pretože exekučný súd vo vykonávacom konaní musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Zároveň exekučný súd poukazuje na skutočnosť, že sám povinný nevyužil svoje právo podať odpor voči exekučnému titulom zo dňa 8.8.2023.

25. Na podporu vyššie uvedených tvrdení exekučný súd poukazuje na skutočnosť, že pred vydaním samotného exekučného titulu zo dňa 8.8.2023 bola upomínacím súdom v rámci základného konania posúdená aj samotná Zmluva o Spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 7010040390 zo dňa 14.10.2020 v zmysle § 3 ods. 5 v spojení § 4 ods. 6 Zákona o upomínacom konaní z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok. Exekučný súd má za to, že upomínací súd v základnom konaní sp. zn. XXXX/XXXX/XXXX dostatočne preskúmal a posúdil neprijateľné zmluvné podmienky v Zmluve o úvere zo dňa 14.10.2020, keďže inak by ani nemohol byť vydaný exekučný titul zo dňa 8.8.2023.

26. Vzhľadom na dané námietky povinného v návrhu na zastavenie exekúcie týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok, súd postupoval pri jeho posudzovaní v súlade s Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022, podľa ktorého cit.: „S poukazom na bod 29 odôvodnenia tohto uznesenia, majú na zreteli záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce jej z postavenia členského štátu Európskej únie, v záujme dosiahnutia cieľov smernice 93/13/EHS a v záujme reálnej garancie práva na súdnu ochranu ústavný súd akcentuje, že je nevyhnutné interpretovať predmetné ustanovenie eurokonformne, a to tak, že za situáciu predpokladanú ustanovením § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku („... v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky“) je nutné považovať aj stav, keď v konaní o vydanie platobného rozkazu síce bolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, avšak právomoc na vydanie platobného rozkazu bola zverená vyššiemu súdnemu úradníkovi a vyšší súdny úradník platobný rozkaz vydal, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil. Týmto spôsobom je možné zrevidovať nedostatok, ktorým je postihnuté základné konanie - konanie

o vydanie platobného rozkazu, resp. upomínacie konanie (platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, možnosť spotrebiteľa podať odpor v lehote iba 15 dní od doručenia platobného rozkazu, nutnosť odpor vecne odôvodniť, čo v súhrne vyvoláva stav nezabezpečenia možnosti skúmania neprijateľných zmluvných podmienok sudcom) vytykaný súdnym dvorom tak, že priestor na ex offo kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok je daný v štádiu vykonávacieho konania. Iba taká interpretácia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorej všeobecnému súdu v exekučnom konaní prináleží skúmať exekučný titul - platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom z hľadiska posúdenia dôvodnosti vymáhania nároku, ktorý má pôvod v spotrebiteľskej zmluve, teda skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na nárok vymáhaný v exekučnom konaní, zodpovedá naplneniu cieľov sledovaných smernicou 93/13/EHS. Na základe uvedeného všeobecný súd v rámci exekučného konania nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože by tým rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu“.

27. Zároveň však exekučný súd poukazuje na skutočnosť, že po preskúmaní Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX má exekučný súd za preukázané, že nárok vymáhaný na základe predmetného exekučného titulu je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď z predloženej zmluvy nevyplýva, že povinná by bola podnikateľským subjektom a že by pri uzatváraní zmluvy o úvere bola konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (bola označená ako fyzická osoba - menom a priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu), pričom oprávnený naopak pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Súd ma tiež preukázané, že povinnému zo strany oprávneného bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 36,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 29,99 % s frekvenciou splátok určenou na 20. deň v mesiaci. Celková ročná percentuálna miera nákladov dlžníka (RPMN) bola vymedzená vo výške 34,5 %, s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom vo výške 1.162,45 Eur. Z obsahu spisu základného súdneho konania mal súd za preukázané, že oprávnený sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal zaplata sumy istiny vo výške 2.529,24 Eur, vyčísleného úroku vo výške 311,56 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.529,24 Eur od 15.06.2023 do zaplata, a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 445,43 Eur bez súdneho poplatku. Exekučný súd má za to, že zmluva o úvere zo dňa 14.10.2020 v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka a nasledujúceho v spojení s uplatnením nárokom oprávneného neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by mali mať vplyv na vymáhaný nárok oprávneného.

28. Podstatou povinným podaného návrhu na zastavenie exekúcie je jeho poukázanie na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, týkajúcej sa poplatkov za upomienky a zmluvnej pokuty, neprimerane vysokých úrokov, pričom namietal aj započítavanie úhrad, keď uviedol, že veriteľ (oprávnený) nekorektne započítaval úhrady na úroky a nie na istinu. Podľa názoru povinného nie je možné žalobcom (oprávneným) uplatnený návrh považovať za oprávnený z dôvodu, že žalobca nesplnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda nedošlo k platnému zosplateniu pohľadávky. Súd k danej veci konštatuje, že v súvislosti s vyššie uvedeným rozhodnutím Ústavného súdu SR je však kompetencia exekučného súdu limitovaná, a to posudzovaním neprijateľných zmluvných podmienok výlučne len v intenciách ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. Na základe takto určeného mechanizmu prieskumu však súd konštatuje, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mohla mať relevantný vplyv na vymáhaný nárok a ktorá by mohla legitímne viesť k zastaveniu exekúcie v dôsledku neprijateľnej zmluvnej podmienky kategoricky zaradenej do ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka. K danej veci súd nad rámec uvádza, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 2.600,- Eur zo strany žalobcu žalovanému, tento úver žalovaný čerpal prostredníctvom úverovej karty. Túto skutočnosť mal súd preukázanú z platobnej histórie a rekapitulácie v rámci skúmania obsahu spisu základného (upomínacieho) konania, keďže od uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 14.10.2020 došlo k navýšeniu úverového rámca do výšky 2.600,- Eur. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej

zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 30.05.2023 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzbu úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 8,75 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 15.06.2023 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 15.06.2023 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu.

29. Je taktiež potrebné zdôrazniť, že povinný do zmluvného vzťahu (súčasťou ktorého bolo okrem iného aj ustanovenie o poplatkoch a zmluvných pokutách ako aj uvedenie výšky úrokov) s oprávneným vstúpil dobrovoľne na základe slobodnej vôle, pričom nesporne aj čerpal poskytnutý úver, z ktorého zaplatil len časť. Pokiaľ si teda oprávnený v rámci konania uplatnil nárok na vrátenie poskytnutej a dosiaľ nevrátenej istiny úveru, úroku, ako aj úroku z omeškania, tak súd v uvedenom nevzhliadol konanie v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a dobrými mravmi. Námieta existencia prípadnej neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere mala byť predovšetkým zo strany povinného uplatnená v rámci základného konania, keďže zo spisového materiálu bolo preukázateľné zistené, že mu bola riadne doručená žaloba spolu s jej prílohami s možnosťou sa vyjadriť v súdom stanovenej lehote. Pasivita povinného v základnom konaní nemôže byť na ťarchu oprávneného, ktorému bol priznaný judikovaný nárok. Ochrana spotrebiteľa predsa nemôže byť bezbrehá a zísť tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie. Povinný (hoci v postavení spotrebiteľa) nemôže očakávať, že prostredníctvom právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa sa úplne zbaví svojho záväzku aj v tom rozsahu, že vráti aspoň to, čo mu bolo poskytnuté (požičané), ako to bolo aj v prejednávanej veci. Poskytnutiu takejto bezhraničnej ochrany spotrebiteľovi napokon nezodpovedá ani § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, ktorý nehovorí o akýchkoľvek neprijateľných zmluvných podmienkach, ale len o tých, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok. Inak povedané, exekučný súd je povinný prihliadnuť na neprijateľnosť zmluvnej podmienky len za stavu, že na jej základe bol oprávnenému priznaný nárok, ktorý sa následne vymáha v exekúcii. V prejednávanej veci však, s poukazom na vyššie uvedené závery, existencia takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky nebola zistená.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že koncepcia vymáhaného nároku v predmetnom konaní netrpí vadami, ktoré by viedli k potenciálnej existencii neprijateľných zmluvných podmienok majúcich vplyv na dlh povinného, keď preskúmaním obsahu vymáhaného nároku neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by viedli k ohrozovaniu spotrebiteľských práv povinného.

31. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mohla mať relevantný vplyv na vymáhaný nárok a ktorá by mohla legitímne viesť k zastaveniu exekúcie v dôsledku neprijateľnej zmluvnej podmienky kategoricky zaradenej do ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka.

32. Vzhľadom na to, že súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku zastavená, návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

33. Keďže oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie, súd o tomto nároku rozhodoval.

34. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

35. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

36. Podľa § 199e vety prvej Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

37. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,

d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,

e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,

f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

40. Vzhľadom na to, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, priznal oprávnenému s poukazom na citované ustanovenia trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby a to za vyjadrenie k predmetnému návrhu povinného, keď pri výpočte tarifnej odmeny súd vychádzal z tarifnej hodnoty istiny vo výške 2.529,24 Eur, tarifná odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 101,25 Eur, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny predstavuje 50,62 Eur. Zároveň patrí právnenému zástupcovi v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky za každý úkon právnej služby režírný paušál vo výške jednej stotiny výpočtového základu, ktorý pre rok 2023 predstavuje sumu 12,52 Eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 63,14 Eur (50,62 Eur + 12,52 Eur). Nakoľko je právny zástupca oprávneného platiteľom DPH, zvyšujú sa trovy právneho zastúpenia o 20 %, v danom prípade o sumu 12,63 Eur (základ dane 63,14 Eur). V zmysle uvedeného priznal súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 75,77 Eur (63,14 Eur + 12,63 Eur), pričom po právoplatnosti tohto rozhodnutia zohľadní súd priznané trovy právneho zastúpenia v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

41. Keďže povinný si neuplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie, tak súd o tomto nároku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.